

در آستانه گذشت یک سال از دولت آقای زنجبیکار، در برنامه «برخورد» نشست‌هایی درباره بررسی و تحلیل عملکرد دولت با حضور کارشناسان و صاحب‌نظران سیاسی و اقتصادی برگزار شده است. در این برنامه، با حضور آقای جابجی و زاهد با گفت‌وگو نشستیم. به این ترتیب در این گفت‌وگو به بررسی عملکرد دولت آقای زنجبیکار، اما مکرر تا چندین ساعت دو بحث اصلی به‌جریان آمد و به‌جز این هستند: یعنی این‌ها فقط نیست که دولتی برآمدن از آنجاست. این دولت برآمدن از چران نیز خود برآمدن است. این را باید می‌گفت که من به‌عنوان یک خبرنگار می‌گویم که این دولت تا به‌این‌جا رسیده است. این دولت برآمدن از چران نیز خود برآمدن است. این را باید می‌گفت که من به‌عنوان یک خبرنگار می‌گویم که این دولت تا به‌این‌جا رسیده است. این دولت برآمدن از چران نیز خود برآمدن است. این را باید می‌گفت که من به‌عنوان یک خبرنگار می‌گویم که این دولت تا به‌این‌جا رسیده است.

[illegible][illegible][illegible]

برقار می‌کنیم. روزنهٔ تئوریسین بزرگ روابط بین‌الملل، می‌گوید برخی کشورها نه به‌واسطهٔ اینکه یک قدرت نظامی و تکنولوژیک یا اقتصادی هستند، بلکه به سبب اینکه یک فیکور انقلابی هستند.

کسی نیاز داشت که بتواند اقبال اجتماعی

به همراه بیاورد و تاچیک: کوزلک تعبیر زیبایی دارد که می‌گوید ما گاهی در یک «آستانه دورانی» هستیم که در آن دو اتفاق می‌تواند بیفتد: اول

که اتفاقات جنیش

مهسارا پشت سر

[illegible]

عراق‌ها کنار آمدیم و استیمنس‌های سالم در بهریر به قول علی شریعتی، با فرهنگ غرب کنار آمدیم. در این فضا و ساختار، از نظر تکنیکی خطا کرد. واقع را باید جای دیگری تعمیم دهیم. اما از سوی دیگر برای این بار فقط مفسد یک استاندارد را به سطح انتخاب کشد، تا خاها را در ساختار مشارکت بیشتری دهد. ناچار به نوعی تعامل تکنیکی با استراتژیکی بود. اما روشن است که حدود مشروعیت و جایان و این دولت ناشی از راهنامه است. ماکائولی در «شهریار» از مفهوم *Virtue* و *Justice* استفاده کرده است.

[illegible][illegible]

سالان را کار کرده‌اند پس دلیل باز هم خوابیدن، کار فرایند یک کار قطع بود. اما قطع می‌شد. اما هر حمله کار خوابیدن، کار است. منتقدان اما آن را فقط به این اصرار پرداخته‌اند که برای خودمان هم که شدد دعائیم آقای پزشکان همان دینی که در مورد برخی از بخش‌ها دارد، در این مورد هم داشته باشد. یعنی که به هم وصل می‌شود و مثلا می‌گوید من اگر کار می‌کنم در این فلان موضوع روی من حمله می‌کنند و اگر خیلی ناراحت می‌شوم، مردم به من این جدیت نمی‌دهند. باز می‌بینیم که نظر این آقای پزشکان این بود که گفتن شرایط خوابنده‌ها برای کارنامه‌ها نشود. کار می‌شود چون این خوابنده‌ها کارهای کانال و یکپارگی آن توسط دولتی است. چه‌بسا آقای پزشکان در پایان یک سال تصمیم بگیرد حتی به ترمی بکوبند یا شکر کند و به نظر می‌آید این همه به دست خود نباشد و از اینجاست که آقای پزشکان سال‌هاست می‌شود که قانون دارند، و البته سابقه و سابقه از اینجاست که وزارت کار، پزشکان و همکاران خود را که به عنوان یک حارس به این شرکت می‌فرستادند است. اما در هر حمله که ایشان می‌فرستادند می‌گویند بایستم می‌توانم بایستم که درست به قبل، به مباحث اقتصادی، مالی، سیاسی، تکنیکی، انسانی و مدیریتی می‌توانم است و محیط و آنچه به نظر می‌رسد، آقای پزشکان نیاز به بازبینی دارد. اما اگر می‌گویند که همه چیز ایده‌آل است، متأسفانه در سرزمین و شرایط ایده‌آل نیستیم که به دولت ایده‌آل هم بازمی‌

[illegible]

عکس: مسهنداتا کی شہر

در نظرات را می‌پذیرد. در ساحت نظریه ماکیاولی، وقتی بحث از Fortune و Virtue می‌کنیم، یک استدلالات مفهومی نظری و تاریخی خاص دارد. Virtue صرف فضیلت نیست و بعضاً هم به فضیلت تقلیلش داده‌اند که نوعی تقلیل‌گرایی مفهومی است. یک مجموعه‌ای در این Virtue جمع است و یک در این مفهوم است.

شعاع هم که در این مفهوم وجود دارد.

[illegible][illegible]

کرد، اگر قاروید یک کاغذ قطعه دو خط
با ه یا با ضا این، اتصاف، باید و قبال
جذبته که در مورد برخی از بحث‌ها،
و سلا می‌گوید من این کار نمی‌کنم،
تصانیف کار می‌روم، به این حدیث
که گفتار سلیمانیه بزرگوار
و بی‌نیک و نیک دوست داشتنی است،
به هر صورت که این کار نمی‌کنم و به نظر
است باز بزرگان تا توبه حلیه همیشه یک
رئیس جمهور بودن فکر نمی‌کنم
هر حسله که ایشان را می‌بینم توابع
ایجابی و جبریتی همیشه محضرت
باز به یازبانی دارد، اما اگر فکر می‌کنم
نمی‌بینم که با دلویت ایدال هم طرف
نمی‌گیرند و با ماکزیزم در این شرایط
مفودمان کردت و این مقاومت است که
در او وجود دلویت و ایدال که ماکزیزم
میشود به هر صورت به شدت وارد نمی‌کنند.

اما باز جاعه آمدن به ماکولایی کوید اگر
آقای ایدال بزند که مشهور به ایدال، اینجا
به تفسیر شده باشد، یعنی شما به هر شرایطی
بیل به بیل بزرگاری و دوستی و حسنی
باز جاعه آمدن به هر مذاق حکومتی؟
شما زنی هم می‌خواهید تحلیل کنید

یعنی آن چیزی که نمی‌کند دارد نقش بازی با اینکه هیچ
کاری نمی‌کند و اگر امروز مردم را بیدار کند، آشنافشان
جامعه را فعال نمی‌کند، به تصادفای اجتماعی نمی‌زند،
وین تصادفای قومیتی و جنسیتی را تولید نمی‌کند، تصادفای منطقه‌ای
و بین‌المللی را تصدیف نمی‌کند. و دلش در آن چیزی که نمی‌کند،
تصادفای اجتماعی که می‌کند، یعنی مردم ما به سطح می‌رسیده‌اند که
روایت می‌تواند لطفاً بگوید، یکی با من ضامن می‌گوید قوت و فعالی
انجام می‌دهی، ضامن مسکوک می‌شود. اگر کسی را قضا و
تصادف می‌کند، به نظر ماکزیزم دارد کویتی در آن چیزی است که
انجام نمی‌دهد و به‌صورت ایجابی خیلی قضا ایجابی ندانیدم،
اما از قضا سلسلی می‌گوید این کار را نمی‌کنم، اگر می‌خواهید
من را راکت بگردانید، من این قانون را از اسرائیل نمی‌گیرم مردم در
مقابل ظاهر فکر می‌کنم و نه نظام را با جایش شش نمی‌کنم
و مردم را به جان هم نمی‌اندازم، همه اینجا به جزی از جنسی
و انکار است، به نظر ان اسرائیلی نیست که قوت راکشون در
انجام خیلی خیلی حرکت کند، در قضا سلسلی هم می‌تواند رضامندی
ایجاد کند مردم ما در این سطح می‌توانند رضامند شوند و باید
در این سطح و در تعصبات سلسلی که اجا می‌تواند پیش برونش، هر قدر در
این ایام مردم می‌گذاریم مردم را با این کار هزواتی است و هر
چیزی که گزارش و بدیشت نشانه، هر چه در این حقولت وزیر
مواقع اقتصادی را بدیشت نشانه، هر گرویه‌ای که مخالفان رویم
مشکل می‌شود قضا حتماً جزی می‌شوند، هر چه در سطح منطقه‌ای
در سطح بین‌المللی، باید هیوایارانه پیش رفت، آقای زاهد تحلیل
راست دارد، مردم در نقش اسرائیل و احتمال جلدایی این امریک و
اسرائیل را قضا سلسلی استراکنیز کرد، من می‌سوال است من اینکه
روایت می‌تواند بازی کند، از این نظر همیشه می‌تواند بگوید یک
انجام می‌دهد

محضرها تاجیک، دو
شرایط کویتی کش
دولت فعلی است
که آن چیزی که باید
انجام دهد، تجلی
پایه کرده در آن چیزی
که نمی‌کند: این
چیزی که نمی‌کند
دارد نقش بازی
و درواقع هیچ‌کاری
نکرد و از اصحاب
مردم و نه نمری‌دو
اینکه آشنافشان جاعه
در فعالش این
تصادفای اجتماعی
نمی‌زند،
تصادفای قومیتی
جنسیتی را تصدیف
نمی‌کند، تصادفای
منطقه‌ای و بین‌المللی
را تولید نمی‌کند
در آن چیزی که
نمی‌کند، رضامندی
انجام می‌دهد

[illegible]

دو نکته در بحث آقای ناچین مطرح شد. یک نکته به دولت آقای پرسنجان برمیگشت که خلاصه‌اش می‌شود اینکه ترک فعل، خود فعل است. بحث دیگر در مورد خاورمیانه، منطقه و جهان است که با این ایده خلاصه‌اش می‌کنم که سادگی، عین پیچیدگی است و ما فرب این سادگی را نخوریم. آقای زاهد شما درباره این دو نکته نظری دارید؟

[illegible][illegible]